

СТАНОВИЩЕ

**от професор Никола Станев Попов, доктор на науките
относно участието на доцент Цветко Евгениев Цветков, доктор, в
конкурса за заемане на академичната длъжност „професор” в
професионално направление 7.6. Спорт, специалност „Мениджмънт
на спорта”, за нуждите на катедра „Мениджмънт и история на
спорта” към НСА „В. Левски”**

Доцент Цветко Евгениев Цветков е с дългогодишен опит в научно-изследователската и учебно-преподавателската дейност в НСА „В. Левски”. Дълбоко е свързан с практиката по управлението и организацията на физическото възпитание и спорта. В много случаи неформално, в други – официализирано: член на експертна група за подготовка и разработване на Национална стратегия за развитието на физическото възпитание и спорта в Р. България 2012-2022 г.; член на експертна комисия към Министерството на младежта и спорта за изготвяне на проект на Национална програма за развитие на спорта 2013-2016 г.; основен изпълнител на научно-изследователския проект „Обществените деятели в историята, културата и мястото им в българския спорт; експерт при разработването и подготовката на Национална програма за развитието на физическото възпитание и спорта в Р. България 2005-2009; експерт при разработването и подготовката на учебен план по направление „Стопанско управление и администрация”, съответно и учебна програма „Мениджмънт в спорта”, предназначена за обучението на колежани; член на научно-изследователския проект „Исторически документи за развитието на българския спорт”.

Всичко това го отбелязвам, за да разкрия една съществена характеристика: доц. Цветков черпи идеи за научната си работа преди всичко от актуалните изисквания на живота във физическата култура и спорта (в по-малка степен от литературни източници) и прилага резултатите от научните си разработки в спортната практика. Поради

тази причина, той е и доста многопрофилен като изследовател в съответното научно направление.

Но колкото и да са много и разнообразни темите, по които работи, все пак те са концентрирани върху проблемите на мениджмънта в спорта и върху спорта на подрастващите (организираният спорт за деца и юноши, масов спорт и др.).

Друга негова особеност е, че той излиза в изследователската си дейност и в други държави (Р. Македония, Гърция), за да изследва някои въпроси от структурата и управлението на физическата култура и спорта там. Бих очаквал сравнителен анализ на констатираните факти в тези държави и у нас.

По-същественият постижения и приноси в областта на спортния мениджмънт са свързани с решаването на редица въпроси, които имат тясно научен и преди всичко научно-приложен аспект.

Например при изследване управлението на системата на физическата култура и спорта, кандидатът за академичната длъжност „професор“ разкрива съществени страни; на бизнес-комуникацията, на планирането и прогнозирането, на методите, на рекламата, на спортните организации и стига до такъв на пръв поглед незначителен детайл като ефективното провеждане на съвещания.

Ценност са и сравнителният анализ на финансирането, както и интервюто, което се използва при набирането на спортно-педагогически кадри.

Неизбежно, проблемът за управлението на физическото възпитание и спорта е свързан с въпроса за мотивите и мотивацията. И тук погледът му е отправен към различни субекти: мотивите и мотивацията при учители и директори на спортните училища с оглед мениджмънтът да постигне по-добра организация; мотивацията и мотивите на студентите от бакалавърска и магистърска степен, с оглед подготовката им да работят в условията на пазарната икономика;

мотивация на хората, които отговарят за развитието на образователната система.

Ценна находка е изследването на връзките между екологичния и спортния мениджмънт. Споделя се идеята на първия: „печели бизнесът, печели Земята”. Но защо не е изказана и идеята: „печели бизнесът, печели и спортът”.

Също за отбелязване е анализът и изводите за връзката между БВП и провеждането на научни и спортни събития.

Добре са разкрити състоянието и перспективите на системата на детско-юношеския спорт и съответно въпросите за подбора, развитието и усъвършенстването на спортни таланти.

В една от монографиите доц. Цветков отправя молба към читателите за бележки и препоръки. Ето моите:

При анализа на организацията като отворена система акцентира се само върху Реда. Според нормологията (хаосологията), развитието на всяка отворена система предполага и известни отклонения, т.н. дозиран (творчески) хаос.

Необходимо е сравнение на планирането в спорта при регулирана и нерегулирана икономика.

Анализът на управлението на отношенията във физическото възпитание и спорта да се подведе и върху категорията „Социалнопсихологически потенциал” – условие за ефективност на всяка система.

Липсва анализ на рекламата на образователната система, центърът на която е НСА „В. Левски”. Нищожно е присъствието ѝ в медиите, а би трябвало всеки ден, всяка седмица да присъства, най-вече в телевизионните канали, а също и в списанието „Спорт и наука”, на което сега главен редактор е човек със степен бакалавър. Това го няма никъде!

Европейският (?) модел на спорта не може да се възприема безкритично; българският модел законово е по-стар.

Доц. Цветков е предан с ум и сърце на учебно-преподавателския процес: десетки учебни програми и ръководства на дипломни работи, упорита работа, заедно с колегите си, за модернизиране на учебния процес по мениджмънт.

В заключение, оценката ми е положителна и моето становище е, че доц. Цветко Евгениев Цветков може да заеме академичната длъжност „професор“ по специалност „Мениджмънт на спорта“ към катедра „Мениджмънт и история на спорта“.

20.10.2014 г.

Подпис:

Prof. D-r Sc Никола Попов